

Gala Kossakowski, flauta
Mireia Tarragó, soprano

El Primer Palau

Dimecres, 30 de setembre

de 2020 – 18h

Sala de Concerts

[Índex](#)

Coberta

2/9

Programa

Índex

Programa

3/9

Comentari

4/9

Biografies

5/9

Gala Kossakowski, flauta

Mireia Tarragó, soprano

Textos

7/9

També et pot interessar

8/9

Coberta

2/9

Programa

Programa

Gala Kossakowski, flauta
Luis Arias Fernández, piano

Mireia Tarragó, soprano
Carmen Santamaría, piano

I

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Sonata per a flauta i baix continu,
BWV 1034 (10')

- I. Adagio ma non tanto
- II. Allegro
- III. Andante
- IV. Allegro

Claude Debussy (1862-1918)

Bilitis per a flauta i piano

°(arr. K. Lenski) (15')

- I. Pour invoquer Pan, dieu de vent d'été.
- II. Pour un tombeau sans nom.
- III. Pour que la nuit soit propice.
- IV. Pour la danseuse aux crotales.
- V. Pour l'Égyptienne.
- VI. Pour remercier la pluie au matin.

Salvador Brotons (1959)

Concert per a flauta op. 72

(*Sonata n.º 2*) (15')

- I. Calmo e sognante
- II.
- III. Adagio funebre
- IV. Allegro deciso

II

Robert Schumann (1810-1856) (5')

Mond, meine Seele lieblich

Viel Glück, zur Reise, Schwalben

Die letzten Blumen starben

Clara Schumann (1819-1896) (5')

Sie liebten sich beide (op. 13 n.º 2)

Ich stand in dunklen Träumen (op. 13 n.º 1)

Das Veilchen

Richard Strauss (1864-1949) (7')

Wie erkenn' ich mein Treulich

Guten Morgen, 's ist Sankt Valentinstag

Sie trugen ihn auf der Bahre bloss

Alma Mahler (1879-1964) (5')

Die stille Stadt

Laue Sommernacht

Ilse Weber (1903-1944) (4')

Und der Regen rinnt

Wiegala

Kurt Weill (1900-1950) (4')

Nanna's Lied (text de Bertolt Brecht)

Durada del concert: 70 minuts sense pausa
Concert enregistrat per Catalunya Música

Comentari

Aquest programa ens proposa dues parts diferenciades amb entitat pròpia. La primera està protagonitzada per la flauta i el piano a través de compositors tan diferents com Bach, Debussy i Brotons. Partim, doncs, del barroc de Bach amb una de les seves *Sonates per a flauta i baix continu*, que segurament va compondre poc després del seu trasllat a Leipzig; una obra que, tot alternant moviments lents i ràpids, presenta una escriptura brillant per a la flauta junt amb el suport del continu, que en ocasions depassa la mera funció d'acompanyament. *Bilitis*, en canvi, ens summergeix al món sensual i refinat amb què Debussy copsà l'estil dels poemes de Pierre Louys, els quals havia d'acompanyar aquesta música, originalment per a dues flautes, dues arpes i celesta, posteriorment per a piano a quatre mans i aquí en la suggeridora versió de Lenski per a flauta i piano. Aquesta part es tanca amb el *Concert per a flauta, op. 72* de Brotons (que arranjat per a flauta i piano esdevé la seva *Sonata núm. 2*), obra creada el 1996 per a la IV Conferenza Musicale Mediterranea de Sicília en què l'autor fa gala del seu coneixement excel·lent de la flauta amb una música que alterna passatges de lirisme oníric amb moments enèrgics i dramàtics.

La segona part dona pas a la música per a veu i piano amb les dones com a protagonistes absolutes. Els *lieder de l'op. 104* de Schumann parteixen de poemes d'Elisabeth Kulmann, jove poetessa d'inicis del segle XIX que va viure tan sols disset anys. Schumann va quedar tan impactat per la seva història i per la qualitat dels seus textos que es va proposar donar-la a conèixer amb aquestes cançons. Anys enrere Schumann havia empès la seva dona Clara a compondre *lieder*, encara que com a activitat bàsicament domèstica. Fruit d'això van ser els dos primers de Clara proposats, creats com a regals per al seu marit a partir de textos de Heine. *Das Veilchen* és l'última cançó que va compondre Clara, inspirada segurament en l'obra homònima de Mozart que havia escoltat pocs mesos enrere. Per la seva banda, els *Drei Lieder der Ophelia* de Strauss ens introdueixen en el descens a la bogeria del personatge shakespearà a través d'un estil expressionista que s'allunya del romanticisme exuberant de les seves cançons més conegudes. També dramàtiques i tenses són les cançons d'Alma Mahler, exemple excel·lent tant del seu talent primerenc com a compositora com de la seva personalitat complexa. Anys després, l'entorn de l'Holocaust va portar la poetessa Ilse Weber a crear diversos poemes que cantava als nens i ancians com a cançó de bressol quan treballava com a infermera pediàtrica al camp de concentració de Terezín, d'on era presonera. La més colpidora és *Wiegala*, cançó que, segons el que sembla, taral·lejava mentre anava cap a la cambra de gas. Aquest collage de dones es tanca amb la *Nanna's Lied* de Kurt Weill amb text de Bertolt Brecht: un descens als mons marginals del cabaret a través de la història d'una prostituta que fingeix no penedir-se de res.

Aurèlia Pessarrodona, doctora en musicologia i cantant

Biografies

Gala Kossakowski, flauta

Nascuda a Zamora (1996), va estudiar a l'Escuela Superior de Música Reina Sofía (ESMRS) sota el mestratge de Jacques Zoon i Salvador Martínez Tos. Ha rebut masterclasses de solistes internacionals, com Mathieu Dufour, Samuel Coles, Pirmin Grehl, Marta Gulyas, Hansjörg Schellenberger, Klaus Thunnemann o Gustavo Núñez. Ha estat premiada al Concurs Internacional de Música de Berlín amb la Medalla d'Or (octubre del 2019), el premi com a alumna excel·lent de la Càtedra de Flauta de l'ESMRS, i durant tres anys consecutius com a membre del grup de cambra de vent més excel·lent amb el Quinteto O'Globo, del qual forma part des del 2015.

Molt interessada en la música contemporània, en el Programa d'Emprenedoria a la mateixa ESMRS va dur a terme un projecte d'encàrrec d'obres a joves compositors que es van estrenar amb gran èxit a l'Auditorio Sony de l'ESMRS en el cicle Solistes del Segle XXI, retransmès per Radio Clásica. També ha estrenat l'òpera *Lilith*, *Luna Negra* i *Cantos de Quirce. Libro segundo*, totes dues de David del Puerto.

Ha col·laborat amb l'Orquesta Sinfónica de Castella i Lleó (OSCyL) i amb l'Orquesta Sinfónica Freixenet de l'ESMRS, i amb els directors Andrés Schiff, Josep Pons, Pablo González, Pablo Heras-Casado. Com a solista ha actuat amb la Sinfonietta de l'ESMRS, sota la direcció dels mestres Jorge Rotter i Hansjörg Schellenberger. Des del 2019 és membre de l'European Union Youth Orchestra com a primera flauta, i ha participat en gires amb els mestres Vasily Petrenko i Stéphane Denève.

Biografies

Mireia Tarragó Celada, soprano

Nascuda a Tarragona (1995), ha rebut tres vegades la beca de la Fundació Victoria de los Ángeles i ha fet el curs superior de cant i el màster d'interpretació de lied a l'ESMUC, finalitzat amb el màxim reconeixement.

Va debutar a la Schubertiada a Vilabertran l'any 2018 i ha estat convidada al Festival Internacional LIFE Victoria, on el 2019 formà part del cartell principal, acompanyada del Trio Pedrell.

En el camp operístic ha interpretat diversos rols, entre els quals destaca Micaëla de *Carmen*.

El 2016 va debutar a l'Auditori Nacional de Bordeus, amb l'oratori *El pessebre* de Pau Casals, sota la batuta de Marc Minkowski, i el desembre del 2018 a l'Auditori de Barcelona, com a solista d'*El Messies* de Händel, amb Edmon Colomer a la direcció.

Els propers mesos té programats concerts importants, amb diverses agrupacions, als reconeguts festivals Barcelona Obertura Spring Festival, Festival de Música Antiga dels Pirineus i Schubertiada a Vilabertran. També debutarà al Teatre Nacional de Catalunya en un concert dedicat a les compositores del Modernisme català.

Textos

Robert Schumann

(1810-1856)

Mond, meine Seele Lieblich, op. 104/1

Textos d'Elisabeth Kulmann (1808-1825)

Mond, meiner Seele Lieblich,
Wie siehst du heut' so bliss?
Ist eines deiner Kinder,
O Mond, vielleicht unpass?

Kam dein Gemahl, die Sonne,
Vielleicht dir krank nach Haus?
Und du trittst aus der Wohnung,
Weinst deinen Schmerz hier aus?

Ach! guter Mond, ein gleiches
Geschick befiel auch mich.
Drin liegt mir krank die Mutter,
Hat mich nur jetzt um sich!

So eben schloss ihr Schlummer
Das Aug' ein Weilchen zu;
Da wich' mein Herz zu stärken,
Vom Ort ich ihrer Ruh.

Trost sei mir, Mond, dein Anblick,
Ich leide nicht allein:
Du bist der Welt Mitherrscher,
Und kannst nicht stets dich freun!

*Lluna, estimada de la meua ànima,
per què estàs avui tan pà'l·lida?
Potser un dels teus fills,
oh Lluna, s'ha tortat malament?*

*Potser el teu espòs, el Sol,
ha tornat malalt a casa?
I tu has sortit de casa teua
per plorar aquí a fora la teua pena?*

*Ai, bona Lluna, una cosa semblant
em passa a mi.
A dins tinc malalta la mare,
i només li resto jo!*

*Ara mateix el son ha tancat
una estoneta els seus ulls;
i m'he retirat, per enfortir el meu cor,
de l'indret del seu descans.*

*El veure't, Lluna, em consola,
car no soc sola a sofrir:
tu que domines tot el món,
i no pots estar sempre alegre!*

Viel Glück, zur Reise, Schwalben, op. 104/2

Viel Glück zur Reise, Schwalben!
Ihr eilt, ein langer Zug,
Zum schönen warmen Süden
In frohem kühlen Flug.

Gern möchte wohl die Reise
Ich einmal tun mit euch,
Zu seh'n die tausend Wunder,
Die darbeut jedes Reich.

Doch immer käm ich wieder,
Wie schön auch jedes Land,
Und reich an Wundern wäre,
Zurück in's Vaterland.

*Molta sort en el viatge, orenetes!
Us espera una llarga ruta
cap al bell i càlid Sud,
en vol alegre i atrevit.*

*M'agradaria molt un dia
fer el viatge amb vosaltres,
per veure les mil meravelles
que ofereix cada imperi.*

*Però sempre tornaria,
per molt i que fos cada país,
en bel·leses i meravelles,
sempre tornaria... a la pàtria!*

Die letzten Blumen starben, op. 104/6

Die letzten Blumen starben!
Längst sank die Königin
Der warmen Sommermonde,
Die holde Rose hin!

Du, hehre Georgine,
Erhebst nicht mehr dein Haupt!
Selbst meine hohe Pappel
Sah ich schon halb entlaubt.

Bin ich doch weder Pappel,
Noch Rose zart und schlank,
Warum soll ich nicht sinken,
Da selbst die Rose sank?

*Han mort les darreres flors,
ja fa temps que es va marcir
la reina de les càlides nits de lluna
de l'estiu, la dolça rosa!*

*Divina dàlia,
no aixeques més el cap!
Àdhuc el meu bell àlber
el veig ja mig desfullat.*

*Encara que no sóc un àlber,
ni una rosa, esvelta i delicada,
per què no m'haig de marcir
si àdhuc la rosa s'ha marcit?*

Clara Schumann

(1819-1896)

Sie liebten sich beide, op. 13/2

Text de Heinrich Heine (1797-1856)

Sie liebten sich beide, doch keiner
Wollt' es dem andern gestehen;
Sie sahen sich an so feindlich,
Und wollten vor Liebe vergehn.

Sie trennten sich endlich und sich
Nur noch zuweilen im Traum;
Sie waren längst gestorben
Und wußten es selber kaum.

*Ambdós s'estimaven, però cap
volia confessar-ho a l'altre;
es miraven amb hostilitat,
i volien morir-se d'amor.*

*Es separaren finalment i es veien
de tant en tant en somnis;
feta temps que eren morts,
i amb prou feines ho sabien.*

Ich stand in dunklen Träumen, op. 13/1

Text de Heinrich Heine

Ich stand in dunkeln Träumen
Und starrte ihr Bildniß an,
Und das geliebte Antlitz
Heimlich zu leben begann.

Um ihre Lippen zog sich
Ein Lächeln wunderbar,
Und wie von Wehmuthstränen
Erglänzte ihr Augenpaar.

Auch meine Thränen flossen
Mir von den Wangen herab -
Und ach es nicht glauben,
Daß ich Dich verloren hab'! Sie waren längst gestorben
Und wußten es selber kaum.

*Era en un somni obscur
i vaig mirar la seva imatge de fit a fit,
i el rostre estimat
començà a viure secretament.*

*Aparegué als seus llavis
un somriure meravellós,
i als ulls brillaren
llàgrimes de melangia.*

*També les meves llàgrimes
caigueren per les meves galtes...
i ai, no em puc creure
que t'hagi perdut!*

Das Veilchen

Text de Johann Wolfgang von Goethe (1749-1832)

Geb Veilchen auf der Wiese stand,
Einbückchen in sich und unbekannt;
Es war ein herzigs Veilchen.
Da kam eine junge Schäferin
Mit leichtem Schritt und munterm Sinn
Daher, daher,
Die Wiese her, und sang.

Ach! schön das Veilchen, wär ich nur
Die schönste Blume der Natur,
Ach, nur ein kleines Veilchen,
Bis mich das Liebchen abgeplückt
Und an dem Busen matt gedrückt!
Ach nur, ach nur
Ein Viertelstündchen lang!

Ach! aber ach! das Mädchen kam
Und nicht in Acht das Veilchen nahm,
Ertrat das arme Veilchen.
Es sank und starb und freut' sich noch:
Und sterb' ich denn, so sterb' ich doch
Durch sie, durch sie,
Zu ihren Füßen doch.

*Hi havia al prat una violeta
arrupida i ignorada;
era una violeta encisadora!
Va arribar una jove pastora
amb passos lleugers i ànim alegre
per allà, per allà,
a través del camp, i cantava.*

*Ai! pensa la violeta, voldria ser
la més bella flor de la Natura,
ai! només una estoneta,
fins que em collís el meu amor
i m'estrenyés contra el seu pit.
Només, ai, només
durant un quart d'hora!*

*Però, ai!, la noia va arribar
i no es va fixar en la violeta,
i va trepitjar la pobra flor.
Va caure, i morir, i encara es va alegrar:
Moro, però moro
per ella, per ella
i als seus peus!*

Richard Strauss

(1864-1949)

Tres cançons d'Ofèlia, op.67

Wie erkenn' ich mein Treulieb, op.67/1-1

Text de Hamlet de William Shakespeare (1564-1616)
i traducció de Karl Joseph Simrock (1802-1876)

Wie erkenn' ich dein Treulieb
Vor den andern nun?
An dem Muschelhut und Stab
Und den Sandalschuh'n.

Er ist todt und lange hin,
Todt und hin, Fräulein.
Ihm zu Häupten grünes Gras,
Ihm zu Fuß ein Stein. –
O, ho!

Auf seinem Bahrtuch, weiß wie Schnee,
Viel liebe Blumen trauern:
Sie gehn zu Graben naß, o weh,
Von Liebesschauern.

*Com reconèixer el meu amor fidel
entre els altres?
En la petxina al capell i al bastó
i en les sandàlies.*

*És mort i ja fa temps,
mort fa temps, senyoreta!
Herba verda al seu cap,
una pedra als seus peus.
Ohó!*

*Damunt de la seva mortalla, blanca com la neu,
ploren moltes flors gentils.
Ai de mi! Van nues a la tomba
amb calfreds d'amor.*

Guten Morgen, 's ist Sankt Valentinstag, op. 67/1-2

Guten Morgen, 's ist Sankt Valentinstag,
So früh vor Sonnenschein
Ich junge Maid am Feinsterschlag
Will euer Valent in sein.

Der junge Mann thät Hosen an,
Thät auf die Kammerthür,
Ließ ein die Maid, die als 'ne Maid
Ging nimmermehr herfür.

Bei Sanct Niklas und Charitas!
Ein unverschämtes Geschlecht!
Ein junger Mann thut's, wenn er kann,
Fürwahr, das ist nicht recht.

Sie sprach: Eh' ihr gescherzt mit mir,
Verspracht ihr mich zu frei'n.
Ich bräch's auch nicht, bei'm Sonnenlicht,
Wär'st du nicht kommen herein.

*Bon dia, és la festa de Sant Valentí,
ben aviat, abans que llui el sol.
Jo, donzella a la finestra,
seré el vostre Valentí.*

*El jove es posà els pantalons,
obri la porta de la cambra,
i irribà a la donzella que, com a donzella
ja no en sorti mai més.*

*Per sant Nicolau i santa Caritat!
Un sexe desvergonyit!
Tots els joves fan el que poden,
encara que no estigui bé.*

*Ella digué: abans de jugar amb mi,
em prometeres casar-te amb mi.
I ho hauria fet a la llum del sol
si no m'haguéssis deixat entrar!*

Sie trugen ihn auf der Bahre bloss, op.67/1-3

Sie trugen ihn auf der Bahre bloß,
Lieder ach leider den Liebsten!
Manche Thräne fiel in des Grabes Schooß –
Fahr' wohl, fahr wohl, meine Taube!

Mein jung' frischer Hansel ist's der mir gefällt,
Und kommt er nimmermehr?
Und kommt er nimmermehr?
Er ist todt, o weh!
In dein Todbett geh,
Er kommt dir nimmermehr.

Sein Bart war weiß wie Schnee,
Sein Haupt wie Flaßch dazu:
Er ist hin, er ist hin,
Kein Trauern bringt Gewinn:
Mit seiner Seele sei Ruh!

Und mit allen Christenseelen!
Darum bet' ich – Gott sei mit euch!

*Portaren l'estimat despullat sobre la llitera,
quina desgràcia, ai, quina desgràcia!
I caigueren moltes llàgrimes sobre la tomba...
Adeu-siau, adeu-siau, colom meu!*

*És el meu Hansel jove i fresc el que m'agrada,
i mai no tornarà?
I mai no tornarà?
És mort, ai de mi!
Ves al teu llit de mort,
no tornarà mai més.*

*La seva barba era blanca com la neu,
el seu cap era com el llí.
Se n'ha anat, se n'ha anat,
i cap dol donarà un profit
a la pau de la seva ànima!*

*I a totes les ànimes cristianes
per això prego... Déu sia amb vosaltres!*

Alma Mahler (1879-1964)

Die stille Stadt

Text de Richard Dehmel (1863-1920)

Liegt eine Stadt im Tale,
Ein blasser Tag vergeht.
Es wird nicht lange dauern mehr,
Bis weder Mond noch Sterne
Nur Nacht am Himmel steht.

Von allen Bergen drücken
Nebel auf die Stadt,
Es dringt kein Dach, nicht Hof noch Haus,
Kein Laut aus ihrem Rauch und Nebel,
Kaum Türme noch und Brücken.

Doch als dem Wanderer graute,
Da ging ein Lichtlein auf im Grund
Und durch den Rauch und Nebel
Begann ein leiser Lobgesang
Aus Kindermund.

*Hi ha una ciutat a la vall,
s'escala un dia grisós,
ja no falta gaire
perquè la lluna o estrelles,
apareguin al cel nocturn.*

*Des de totes les muntanyes
ha baixat la boira toulada, pati o casa,
ni cap soroll damunt del fum,
cap torra ni cap pont.*

*Però quan el viatger avançà,
s'ha fet una llumeta allà al fons,
i a través del fum i la boira
se sent un dolç cant de lloança
d'una boca infantil.*

Laue Sommernacht

Text d'Otto Julius Bierbaum (1865-1910)

Laue Sommernacht: am Himmel
Stand kein Stern, im weiten Walde
Suchten wir uns tief im Dunkel,
Und wir fanden uns.

Fanden uns im weiten Walde
In der Nacht, der sternenlosen,
Hielten staunend uns im Arme
In der dunklen Nacht.

War nicht unser ganzes Leben
So ein Tappen, so ein Suchen?
Da: In seine Finsternisse
Liebe, fiel Dein Licht.

*Tèbia nit d'estiu,
amb un cel sense estrelles,
ens buscàrem a l'ampli bosc,
molt fosc i ens vàrem trobar.*

*Ens vàrem trobar a l'ampli bosc
en una nit sense estrelles,
i ens mantinguérem abraçats
en la nit obscura.*

*Tota la nostra vida no era més
que un buscar a les palpentes,
però en aquelles tenebres
l'amor trobà la llum!*

Ilse Weber (1903-1944)

Und der Regen rinnt

Text de la pròpia compositora

Und der Regen rinnt, und der Regen rinnt...
Ich denk im Dunklen an dich, mein Kind.
Hoch sind die Berge und tief ist das Meer,
mein Herz ist müd und sehnsuchtsschwer.
Und der Regen rinnt, und der Regen rinnt...
Warum bist du so fern, mein Kind?

Und der Regen rinnt, und der Regen rinnt...
Gott selbst hat uns getrennt, mein Kind.
Du sollst nicht Leid und Elend sehn,
sollst nicht auf steinigern Gassen gehn.
Und der Regen rinnt, und der Regen rinnt...
Hast du mich nicht vergessen, Kind?

*I cau la pluja, i cau la pluja...
Penso en tu en la foscor, fill meu.
Altes són les muntanyes i profund és el mar,
el meu cor està cansat i i molt enyorat.
I cau la pluja, i cau la pluja...
Per què ets tan lluny, fill meu?*

*I cau la pluja, i cau la pluja...
El propi Déu ens ha separat, fill meu.
No has d'amar dolor i malaurat,
no has d'amar per carrers pedregosos.
I cau la pluja, i cau la pluja...
No m'has oblidat, fill?*

Wiegala

Text de la pròpia compositora

Wiegala, wiegala, weier,
der Wind spielt auf der Leier.
Er spielt so süß im grünen Ried,
die Nachtigall, die singt ihr Lied.
Wiegala, wiegala, weier,
der Wind spielt auf der Leier.

Wiegala, wiegala, werne,
der Mond ist die Lanterne,
er steht am dunklen Himmelszeit
und schaut hernieder auf die Welt.
Wiegala, wiegala, werne,
der Mond ist die Lanterne.

Wiegala, wiegala, stille,
wie ist die Welt so stille!
Es stört kein Laut die süße Ruh,
schlaf, mein Kindchen, schlaf auch du.
Wiegala, wiegala, wille,
wie ist die Welt so stille!

*Wiegala, wiegala, wira,
el vent toca la lira.
Toca molt dolç en la verda canya,
el rossinyol canta la seva cançó.
Wiegala, wiegala, wira,
el vent toca la lira.*

*Wiegala, wiegala, werma
el món és la llanterna,
és a la fosca volta celestial
i mira cap avall, cap al món.
Wiegala, wiegala, werma,
el món és la llanterna.*

*Wiegala, wiegala, willat
el món està molt callat!
Cap soroll molesta la dolça pau,
dorm, filllet meu, dorm tu també.
Wiegala, wiegala, willat,
el món està molt callat!*

Kurt Weill (1900-1950)

Nanna's Lied

Text de Bertolt Brecht (1898-1956)

Meine Herren, mit siebzehn Jahren
Kam ich auf den Lebensmarkt
Und ich habe viel erfahren
Boses gab es viel

Doch das war das Spiel
Aber manches hab ich doch verargt
(Schließlich bin ich ja auch ein Mensch)

Gott sei dank geht alles schnell vorüber
Auch die Liebe under der Kummer sogar
Wo sind die Tränen von gestern Abend?
Wo ist der Schnee vom vergangenen Jahr?
Wo sind die Tränen von gestern Abend?
Wo ist der Schnee vom vergangenen Jahr?

Freilich geht man mit den Jahren
Leichter auf den Liebesmarkt
Und umarmt sie dort in Scharen
Aber das Gefühl
Bleibt erstaunlich kühl
Wenn man damit allzuwenig kargt
(Schließlich geht ja jede Vorrat zu Ende)

Gott sei dank geht alles schnell vorüber
Auch die Liebe under der Kummer sogar
Wo sind die Tränen von gestern Abend?
Wo ist der Schnee vom vergangenen Jahr?
Wo sind die Tränen von gestern Abend?
Wo ist der Schnee vom vergangenen Jahr?

Und auch wenn man gut das Handeln
Lernt auf der Liebesmess'
Lust in Kleingeld zu verwandeln
Ist doch niemals leicht
Nun, es wird erreicht
Doch man wird auch alter unterdes
(Schließlich bleibt man ja nicht immer siebzehn)

Gott sei dank geht alles schnell vorüber
Auch die Liebe under der Kummer sogar
Wo sind die Tränen von gestern Abend?
Wo ist der Schnee vom vergangenen Jahr?
Wo sind die Tränen von gestern Abend?
Wo ist der Schnee vom vergangenen Jahr?

*Senyors meus, amb disset anys
vaig arribar al mercat de la vida
i vaig aprendre molt,
hi havia molt de dolent,
però aquest era el joc,
i algunes coses no les puc censurar.
(Finalment també soc un home.)*

*Gràcies a Déu tot passa molt ràpid,
i àdhuc l'amor i les penes també.
On són les llàgrimes d'ahir al vespre?
On és la neu de l'any passat?*

*On són les llàgrimes d'ahir al vespre?
On és la neu de l'any passat?*

*Certament s'aprèn amb els anys
més lleugera en el mercat de l'amor
i allà hom s'abraça en grups,
però els sentiments
quien hom se'ls estabvia.
(Finalment totes les previsions s'acaben.)*

*Gràcies a Déu tot passa molt ràpid,
i àdhuc l'amor i les penes també.
On són les llàgrimes d'ahir al vespre?
On és la neu de l'any passat?*

*On són les llàgrimes d'ahir al vespre?
On és la neu de l'any passat?*

*Encara que hom porti bé el negoci,
aprèn del mercat de l'amor
a canviar plaer per xavalla,
tot i que no sempre és fàcil.
Sí, es pot aconseguir,
però entant hom es farà més gran.
(Finalment hom no es queda sempre als disset.)*

*Gràcies a Déu tot passa molt ràpid,
i àdhuc l'amor i les penes també.
On són les llàgrimes d'ahir al vespre?
On és la neu de l'any passat?*

*On són les llàgrimes d'ahir al vespre?
On és la neu de l'any passat?*

*I encara que hom porti bé el negoci,
aprèn del mercat de l'amor
a canviar plaer per xavalla,
tot i que no sempre és fàcil.
Sí, es pot aconseguir,
però entant hom es farà més gran.
(Finalment hom no es queda sempre als disset.)*

*Gràcies a Déu tot passa molt ràpid,
i àdhuc l'amor i les penes també.
On són les llàgrimes d'ahir al vespre?
On és la neu de l'any passat?*

*On són les llàgrimes d'ahir al vespre?
On és la neu de l'any passat?*

*I encara que hom porti bé el negoci,
aprèn del mercat de l'amor
a canviar plaer per xavalla,
tot i que no sempre és fàcil.
Sí, es pot aconseguir,
però entant hom es farà més gran.
(Finalment hom no es queda sempre als disset.)*

*Gràcies a Déu tot passa molt ràpid,
i àdhuc l'amor i les penes també.
On són les llàgrimes d'ahir al vespre?
On és la neu de l'any passat?*

*On són les llàgrimes d'ahir al vespre?
On és la neu de l'any passat?*

*I encara que hom porti bé el negoci,
aprèn del mercat de l'amor
a canviar plaer per xavalla,
tot i que no sempre és fàcil.
Sí, es pot aconseguir,
però entant hom es farà més gran.
(Finalment hom no es queda sempre als disset.)*

*Gràcies a Déu tot passa molt ràpid,
i àdhuc l'amor i les penes també.
On són les llàgrimes d'ahir al vespre?
On és la neu de l'any passat?*

*On són les llàgrimes d'ahir al vespre?
On és la neu de l'any passat?*

*I encara que hom porti bé el negoci,
aprèn del mercat de l'amor
a canviar plaer per xavalla,
tot i que no sempre és fàcil.
Sí, es pot aconseguir,
però entant hom es farà més gran.
(Finalment hom no es queda sempre als disset.)*

*Gràcies a Déu tot passa molt ràpid,
i àdhuc l'amor i les penes també.
On són les llàgrimes d'ahir al vespre?
On és la neu de l'any passat?*

*On són les llàgrimes d'ahir al vespre?
On és la neu de l'any passat?*

*I encara que hom porti bé el negoci,
aprèn del mercat de l'amor
a canviar plaer per xavalla,
tot i que no sempre és fàcil.
Sí, es pot aconseguir,
però entant hom es farà més gran.
(Finalment hom no es queda sempre als disset.)*

*Gràcies a Déu tot passa molt ràpid,
i àdhuc l'amor i les penes també.
On són les llàgrimes d'ahir al vespre?
On és la neu de l'any passat?*

*On són les llàgrimes d'ahir al vespre?
On és la neu de l'any passat?*

*I encara que hom porti bé el negoci,
aprèn del mercat de l'amor
a canviar plaer per xavalla,
tot i que no sempre és fàcil.
Sí, es pot aconseguir,
però entant hom es farà més gran.
(Finalment hom no es queda sempre als disset.)*

*Gràcies a Déu tot passa molt ràpid,
i àdhuc l'amor i les penes també.
On són les llàgrimes d'ahir al vespre?
On és la neu de l'any passat?*

*On són les llàgrimes d'ahir al vespre?
On és la neu de l'any passat?*

*I encara que hom porti bé el negoci,
aprèn del mercat de l'amor
a canviar plaer per xavalla,
tot i que no sempre és fàcil.
Sí, es pot aconseguir,
però entant hom es farà més gran.
(Finalment hom no es queda sempre als disset.)*

*Gràcies a Déu tot passa molt ràpid,
i àdhuc l'amor i les penes també.
On són les llàgrimes d'ahir al vespre?
On és la neu de l'any passat?*

*On són les llàgrimes d'ahir al vespre?
On és la neu de l'any passat?*

*I encara que hom porti bé el negoci,
aprèn del mercat de l'amor
a canviar plaer per xavalla,
tot i que no sempre és fàcil.
Sí, es pot aconseguir,
però entant hom es farà més gran.
(Finalment hom no es queda sempre als disset.)*

*Gràcies a Déu tot passa molt ràpid,
i àdhuc l'amor i les penes també.
On són les llàgrimes d'ahir al vespre?
On és la neu de l'any passat?*

*On són les llàgrimes d'ahir al vespre?
On és la neu de l'any passat?*

Proper concert

El Primer Palau

Dimecres, 7.10.20 – 20 h

Sala de Concerts

Gala Kossakowski, flauta

Luis Arias Fernández, piano

J. S. Bach: *Sonata per a flauta
i baix continu, BWV 1034*

C. Debussy: *Bilitis per a flauta
i piano* (arr. K. Lenski)

S. Brotons: *Concert per a flauta, op. 72*

Mireia Tarragó, soprano

Carmen Santamaría, piano

Obres de R. Schumann, C. Schumann,
R. Strauss, A. Mahler, I. Weber i K. Weill

Preu: 15 €

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

MINISTERIO
DE CULTURA
Y DEPORTE

inaem

INSTITUTO NACIONAL DE
ACTIVIDADES ESCENICAS

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Amb el patrocini de:

**MITSUBISHI
ELECTRIC**

AIRE ACONDICIONADO

Col·labora en aquest concert:

Cat **m**úsica

ALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEO
CATALÀ

També et ...

Dipòsit legal: B 17650-2020